

A témaheti vers- és esszéíró pályázat eredményei

Versíró pályázat díjazottjai

zsűri : Bulin Andrea drámatanár és Mosonyi Mária könyvtáros-tanár

5-6. évf.

1. Szájer Dominik 5.b
2. Nagy Martin 6.b
3. Pataki Kristóf 5.b

7-8.évf.

1. Vásárhelyi Balázs 7.b és Pataki Péter 7.b

Különdíj: Molnár Sára 7.b és Csihar Dániel 7.b

Esszéíró pályázat díjazottjai

Esszéíró verseny zsűri: Bulin Andrea drámatanár és Mosonyi Mária könyvtáros-tanár

7-8.évf.

1. Molnár Sára 7.b
2. Gáspár Emese 7.b
3. Farkas Ádám 7.b

Szájer Dominik: Az én falum

**Falu határában,
a város zajától távol,
Szívemnek kedves-e környék,
Itt élek én és a családom.
Erdőt, mezőt látok télen
Hófehérben,
Virágos tavaszban, zöld nyárban,
Színes őszben.
Kis patak csordogál
Rétet kettészelve,
Sok vízi állatnak életet jelentve.
Kert végében a fákon
Mókusok tanyáznak,
De őzsuta is betéved néha a párjával.
Madarak énekét
Sokáig hallgatom,
Boldog vagyok nagyon,
Hogy falun lakhatok.**

Nagy Martin: A Várkert, ahogy én látom

**Van a városban egy liget
Ahova sok gyerek kimegy.
Várkert a neve
Régen mi is sokat jártunk benne.
A Batthyányiak idejében
Sok ritkaság volt e kertben.
Árnyas lombjai alatt
Sok nemes rügy fakadt.
Régi fénye azonban megkopott,
Ma már nem hagy az emberekben mély nyomot.**

Pataki Kristóf: Körmend

Itt születtem,
Itt növekszem,
Szívemben sok szeretettel,
Ez a hely, mely oly csodás.
Kicsi utcák bujasága,
Szívem tiszta imádsága,
Városom sok kincse,
Melyre mindenki büszke.
Öregbítem nevedet,
Ezért írtam versemet

Pataki Péter: Kis ékkövek

Ez a város oly csodás
Gyönyörű és pirosposzsgás.

Gólyapárok szent helye
Melyre mindenki oly büszke.

A Rába és a Csörnök,
Mely néha oly gögös.

A kastély, mely sokat regél
Kik benne éltek rég.

A Várkert egy nagy kincs,
Mely sok városnak nincs.

Az új főtér olyan szép,
Mely mindenkit megigéz,

Ez a pár sor bemutatta
Körmendet,

Melyet te is megismerhetsz,
Csak nyisd ki szemeidet.

Vásárhelyi Balázs: Körmend

Körmend, ahol lakom,
Itt élek, itt vagyok.
Igaz Körmend nem is nagy,
De nem is kicsi, hanem, vagy,

Nagyvárosba én nem vágyom,
Annak csak a kárát látom.
Túlzsúfolt egy betondzsungel,
A nagyváros, ezt vállaljuk fel.

Városunkban régi s új,
Egymás mellett jól megbúj
Régi idők és jelenkor,
Megtalálhatók ehol.

A főtér is új lett már,
A városunk nem lekvár.
Parkrészlet és szökőkút,
Körülötte kerek út.

Mellette szépen megfér,
A régi, öreg kastély.
Mögötte egy jó nagy park,
Mit már tigristankok láncá is kapart.

Mivel Körmendnek is van múltja,
Bár a legtöbb ember ezt nem tudja.
Most egy részletet mondok,
Dicső múltról szólok.

A török a rábán át akart kelni,
Innen Bécsig tovább menni.
Városunknál tenni tiszteletet,
S közben elvinni minden tiszteletet.

A törökök így gondolták,
De katonáink megoldották,
Köprülünek* ezt a gondját!
Legalábbis ezt mondják.

Ezzel végére értem,
Legközelebb csak azt kérem,
Ne tegyék ezt a padlásra,
Ezzel viszont hallásra!

*Ahmed Köprülü, török hadvezér vezette a törököket a Rábahíd elfoglalása érdekében

Molnár Sára: Tavaszi párbeszéd

*Egy nap, mikor kint álmodoztam,
s-magamban-hangosan gondolkodtam,
elmém betölté a tavasz,
nehéz téma, meghiszem azt!
Mert mi is az igazán?
S mit jelent?
Talán a természet ébredését?
E tudat vetett fel bennem sok-sok érzést.
De gondolataimat,
melyeket hangosan ki is mondtam,
incifinci hangocska megszakította gyorsan.
-És miért tavasz lett a neve?-
kérdi egy ártatlan kisgyermek.
-Mit mond neked az, hogy tavasz?
És a nyár?Az ősz?A tél? Milyen gondolatot fakaszt?
-Egyszerű erre a válasz!
A nyár forrongó.
Az ősz lombhulló.
A tél fagyasztó.
De a tavasz!
Ó, a tavasz! Olyan évszak,
Melynek meghatározására nincsenek szavak.
Nincs még egyszer olyan idő,
Melyben zöldre vált az erdő!
Visszatérnek a madarak!
Ó, a Tavasz! Az csak Tavasz!
Döng, zsong, életre kel minden!-
S a gyermeki szív szinte
Olyan hevesen, mint én
kimondta mi volt a lelkén.
-Meleg lesz az idő újra!
Lekerül a mackóbunda!
Pille szárnyú tarka lepkék
jelzik a tavasz közeledtét. -
-Igen! Igen! Mint egy mese!-
S nem hanyatlik egyikünk lelkesedése sem.
Átveszem tőle a szót,
míg ő keres egy új gondolatot.*

Tavaszi!

**Mily gyönyörű egy évszak!
Mire kimondom, csengőn, halkán,
Hogy csak Te hallod meg a szavam
már bimbózik a fél világ!**

**Virágba borulnak a fák!-
-És vaj mitől van ez mind?-
Kérdi ő, majd rám tekint.**

- Tündér hozza vagy valóság?-

- Jó kérdés ez kicsi jószág!

De én mondok most valamit:

olyant, melyet tény bizonyít!

Az igaz tavaszt az emberekben lakó szeretet hozza!

Szeress te is, hogy a tavaszt a „tündér” számodra is meg hozza!

Csihar Dániel: Vadnyugati életkép

Mert ez egy vászon, ahol mi is járunk
a vadnyugat éppen az aranyért táncol,
Keselyűk ülnek a fákon, ahol
a földön egy bika koponya egy mámor.

Kevesen vágatnak az úton, igaz
rajtuk a puska már ódon
Mért? Mert túl vagyunk a harcon,
ahol annyi vér foly.

Közben mögöttük mohikánok bujdosnak a fákon,
rejtőzve a lelógó indákon, a csoportot nézik
a már kopott, hatalmas prérin,
ahol a tomahawkjuk vért int.

Rohannak a harcba, arcuk mázolja, vérbe folyva,
Egy vándor éppen, harcol a huronok idegein táncol
Irokéz mászik sorra a fákon, egy láncon
Golyók közelednek felé, és eltalálja három.

Sül puska, surran nyíl, sikong ember
E hely egy eleven verem
De nem sokára a csata elül sebesen
a végén két élőlény vánszorog hevesen

Egyik egy vadász másik egy mohawk, melyik hova való,
Egyik sápadt arcú, másik rézbőrű, alak, mindkettő a távolba rohanó,
a csata hangja már teljesen elhaló,
Amerika most éppen ilyen veszélyes, haladó

Vajon, miért mennek együtt, hisz két nép,
de a vadász arca is cserzett, mint egy kép
Lehetnek társak, barátok, de hisz ők épp épek
Akkor honnan jönnek és hová mennek eme prérit járó rémek?

Esszék

Molnár Sára: Szeretetből? Vagy pénzért?

Lehet-e csak így vagy csak úgy élni, dolgozni?

Vajon miért csinálja ezt velem mindenki? Szeretnek? Vagy jó pénzt kapnak érte? Netán kötelességüknek érzik?

Minden munkáért fizetség jár. A fizetség lehet anyagi a pénz és szellemi a szeretet. Pénzre persze mindenkinek szüksége van a megélhetéshez. De láttak már szomorú milliomosokat? Akiknek a szeretete, szeretése is csak a pénze miatt van? És láttak már szegény embert, aki nagyon boldog volt. Szerették. Kinek ér, ért többet az élete?

Az önkéntesek pusztán szeretetből, pénz nélkül dolgoznak. Ingyen segítenek, mentenek meg állati, emberi életeteket: mindennapi „hősök” lesznek.

Könyvekben olvashatunk olyan történeteket, melyekben a boldogtalan gazdagember rájön élete értelmére, megtanul szeretni. De vajon ez létezik-e a valóságban is vagy csak az írói képzelet szüleménye? Sok ember azt hiszi erre ő is képes lenne ha... S mikor eljön a „ha” már persze mindjárt másképp gondolja. A mai világban nehéz a pénz rabságától megszabadulni. A megoldás sokféle lehet: Istenhit, család, barátok, példaképek segítségével vagy azoknak mintájára.

És vajon egy átlagos ember kitől kap szeretet? És kinek adhat? Például én. Ott van nekem a családom, akik elfogadnak, szeretnek. Ott vannak a barátaim, akik szintén. És ott van még a kiskutyám, akitől állati szeretetet kapok. Már ha létezik ilyen... Ők mind megértnek. Tudják a jó és a rossz tulajdonságaimat. Szóval csak attól kaphatunk önzetlen szeretetet, aki elfogad, megért, ismer. És kinek sugározhatom ezt tovább? Aki nálam gyengébb, segítségre szorul. És akinek én csak akarom! Akárkinek! Te kinek adnál és kitől kapnál szívesen szeretetet?

Gáspár Emese: Szükség van-e önkéntesekre? (Mire jó az önkéntesség?)

Mire jó az önkéntesség? Ez a kérdés felmerülhet nagyon sok emberben, hiszen saját javunkra nem jó, sőt gyakran kifejezetten rossz... De más embernek (vagy akármilyen élő, élettelen dolognak) ezzel segíthetünk. Egyszerűen fogalmam sincs, hogy az embereket mi ösztönzi arra, hogy másért, akár ismeretlen, akár ismert dologért, önként TEGYEN valamit. Szükség van-e önkéntesekre? Mérges leszek saját magamra, hiszen mikor felteszem e kérdést magamban, nem tudom a választ. Bár tudok mondani példákat, amik alapján igenis szükség van önkéntesekre, és olyat is, ami után azt mondom, inkább ne legyenek ILYEN önkéntesek. Az egyik példám, hogy ha valahol katasztrófa történik, az önkéntes segít azoknak, akik elvesztették mindenüket stb... A másik példám a rossz önkéntesekre vonatkozik: ha egy bűnszervezet vagy banda vagy akárki bántani akar lelkiileg, fizikailag egy másik embert, állatot, az önkéntes vállalkozik erre a nagyonis helytelen tette. Akkor most szükség van rájuk? Ezért nem tudok dönteni... Bár ha jobban belegondolok, igen. Szükség van rájuk. Hiszen ha a rossz önkéntes végezt történik valami emberekkel, állatokkal, akkor a jó önkéntes segít annak az élőlénynek, aki bajban van. Így tulajdonképp a rossz önkéntes tette semmivé válik. Több dolgot egyszerűen nem bírok kipréselni az agyamból, erről a témáról. Szóval határozottan jelentem ki, hogy igen, a címre ez a válasz.

Farkas Ádám: Szeretetből vagy pénzért?

Szeretetből vagy pénzért? A legtöbb ember szeret is napról-napra bejárni a munkahelyére, vagy csak a megélhetésért dolgozik, és közben nem is azt csinálja, amit szeret?

Aki szeretetből végzi munkáját, valószínűleg azért szeret mindennap dolgozni, mert azt csinálja, amit gyerek vagy kamaszkorától kezdve szeretne. Például az unokabátyám, aki már gyerekkorában elkezdett foglalkozni a számítógépekkel, és nem csak játék szinten, hanem programozással és a számítógép javításával is ügyeskedett. Valamint, még érdekelte a matematika, a fizika és több idegen nyelv is.

12-13 évesen végezte el első munkáját, egy szombathelyi áruház weboldalát írta meg. Öt-hat éve lediplomázott, jelenleg pedig már Londonban keres magának állást és valószínűleg ott is fog munkát vállalni. Ő biztosan azt a munkát végzi, amit mindig is szeretett volna.

Van egy másik példa, egy ismerősöm, pontosabban a nővérem egyik barátnője. Ő jelenleg a szombathelyi kórházban dolgozik, önkéntesként, ami azt jelenti, hogy nem kap a munkájáért fizetséget. Ő valószínűleg azért vállalta ezt a munkát, mert szeret az embereken segíteni, gondoskodni róluk. Szerintem azok, akik ilyen munkát vállalnak, nagyon megbecsülendők. Magyarul Ő az az ember, aki valószínűleg azt a munkát végzi, amit szeret, de nem kap érte semmi pénzt, hiszen ha nem szeretné ezt csinálni, akkor nem jelentkezett volna erre az állásra.

És jön a harmadik példa, aki nem szereti a munkáját, viszont kap érte pénzt, és valaki még talán nem is keveset.

Persze, aki nem szereti a munkáját, de sok pénzt kap érte, valószínűleg azért nem szereti, mert túl nehéz a munkája, mert szerintem, ha valaki jó pénzt kap egy munkáért, akkor csak ezért nem lehet szeretni. Aztán persze jönnek azok az emberek, akik nem is szeretik a munkájukat, ráadásul még kevés pénzt is kapnak érte, és ez kezd sajnos egyre gyakoribb lenni, főleg azok

a fiatalok körében, akik érettségi után nem tudnak mit kezdeni életükkel.

Nagyjából ez a három eset van, de lehet, hogy egy ember mind a hármat átéli élete során, de talán mindenki megtalálja magának a legmegfelelőbb munkát élete során.